

Протокол

№

гр. София, 07.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав, в публично заседание на 07.07.2021 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9728** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК, на именното повикване в 15:12 се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. N. S. VE T. L. S. чрез адв. С. Ч. – редовно уведомен, явяват се адв. Ч. и адв. С., редовно упълномощени от по-рано.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ ЕС Д. ЕС Р. ЕС.ЕЙ/S. R. S.A/ P. P.– редовно уведомен, явяват се адв. В. и адв. В., редовно упълномощени от по-рано.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОР НА ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ „СЕВЕРНА МОРСКА“, АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ – редовно уведомен, явява се главен юрисконсулт Р., редовно упълномощена от по-рано. Да потърся пълномощно.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че по делото са постъпили становища от страните във връзка с предоставена възможност от предходното съдебно заседание.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адв. Ч. и адв. С.: Поддържаеме представените становища и направените доказателствени искания.

Адв. В. и адв. В.: Поддържаеме доказателствените искания, формулирани в молба,

представена в предходното съдебно заседание. Поддържаме искането за спиране на производството и отправяне на преюдициално запитване по СЕС, за което сме депозирали молба до съда. Поддържаме и депозирания от нас становище.

Юрисконсулт Р.: Поддържам депозирания от нас становища. Във връзка с доказателственото искане на жалбоподателя Ес Д. Ес Р. Ес. Ей., обективизирано в молба от предходното съдебно заседание – т. 1.2., моля да имате предвид, че протоколът следва да се изиска от ТД Ю. морска, Отдел „Митническо разузнаване и разследване“. Не съм съгласна да се приемат за безспорни обстоятелствата, посочени от жалбоподателя Ес Д. Ес Р. Ес. Ей.

Във връзка с поисканото спиране на производството и отправяне на преюдициално запитване до съда на Европейския съюз по следните въпроси:

1. Допуска ли чл. 124, § 1, б. „ж“ от Регламент 952/2013 (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и Съвета от 9 Октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза да се тълкува, че в случаите на погинала стока, поставена под митнически режим външен транзит, който не е приключен поради погиване на стоката при инцидент, причинен от пътно-транспортно произшествие по вина на водача на превозно средство, за превозвача и за титуляра на неизпълнения поради безвъзвратното погиване на стоката режим „транзит“, тази загуба на стока е поради непредвидени обстоятелства?

2. Допуска ли чл. 7, § 2, б. „г“ във връзка с чл. 4, § 8 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16.12.2008 относно общия режим на облагане с акциз да се тълкува, че в случаите на погинала акцизна стока, поставена под митнически режим външен транзит, който не е приключен поради погиване на стоката при инцидент, причинен от пътно-транспортно произшествие, съответно и акцизната стока не е допусната за свободно обращение по смисъла на чл. 77, § 1, б. „а“ от М., безвъзвратната загуба на акцизната стока да се счита за освобождаване за потребление?

3. Допуска ли Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 Ноември 2006 г относно общата система на данъка за добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че се дължи ДДС за напълно унищожената или безвъзвратно загубена част от стока поставена под митнически режим външен транзит, който не е приключен поради погиване на стоката при инцидент, причинен от пътно-транспортно произшествие, и за погиналата стока, на основание чл. 79, т. 1, б. „а“ от М. е възникнало митническо задължение за вносно мито при неизпълнение, поради неизпълнение на задължение да се предоставят стоките в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение по смисъла на чл. 233, § 1, б. „а“ и § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013?,

СЪДЪТ намира искането за отправяне на преюдициално запитване за неоснователно относно поставените въпроси, поради следните съображения:

В случаите, когато пред националния съд е повдигнат спор. изискващ прилагането на общностното право, ДФЕС предвижда института на преюдициалното запитване като форма на сътрудничество между националните юрисдикции и СЕС за целите на еднообразното и правилно тълкуване и прилагане на общностното право на територията на ЕС. Съгласно чл. 267 от ДФЕС, определящ приложното поле на запитването, СЕС е компетентен да дава преюдициални заключения относно: 1. Тълкуването на настоящия договор; 2. Валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза. Според чл. 628 от ГПК в

чл. 144 от АПК, когато тълкуването на разпоредба на правото на ЕС или тълкуването и валидността на акт на органите на ЕС е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до СЕС. Следователно процесуалният механизъм на преюдициалното запитване включва две отделни, различни по същността си функции на СЕС: 1. Тълкуване на общностните норми и 2. Преценка на тяхната валидност /действителност/. В процесния случай отправеното искане съдържащо се в депозираната жалба се отнася до първата хипотеза.

Като една от основните предпоставки за допустимост на искането. ДФЕС въздига наличието на връзка между преюдициалното запитване и предмета на делото, т е отговорите на поставените на СЕС въпроси трябва да бъдат от значение за решаване на главния спор с оглед конкретния му предмет. От своя страна необходимостта за отправяне на запитване възниква при нужда от изясняване на решаващият съд намира за неясни и следва да приложи /по арг. от чл. 267, ал. 2 от ДФЕС/. Ако бъде констатирано несъответствие между национална и общностна норма, решаващият съд е длъжен да приложи общностната норма при условие, че релевантните факти са възникнали след присъединяването на държавата към ЕС съобразно принципа на примата

Съдържанието на цитираните разпоредби на чл. 124, § 1, б. „ж“ от Регламент № 952/2013 (ЕС), чл. 7, § 2. б „г“ във връзка с чл. 4, § 8 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16.12.2008 и чл. 233, §1,б. „а“ и § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са тълкувани от Съда на ЕС подело С-154/16.

Относно първият поставен въпрос, настоящият съдебен състав счита за ирелевантен наведеният довод относно вината на водача във връзка с възникналото ПТП Така изложените доводи не са относими към посочените изрично в чл. 124, §1,б. „ж“ от Регламент № 952/2013 (ЕС) „непредвидими обстоятелства“. „Непредвидените обстоятелства“ следва да се установят в настоящето съдебно производство с допустимите процесуално доказателствени средства, а не чрез отправяне на преюдициално запитване. По делото се съдържат данни за пробойна в цистерната, вследствие на удар в километричен камък. Наличието на този „километричен камък“ на местопроизшествието представлява именно това обстоятелство, което следва да се прецени в хода на съдебното производство, дали представлява именно „непредвидено обстоятелство“.

По отношение на втория поставен въпрос следва да се има предвид, че облагането с акциз на стоки на територията на ЕС е правно регламентирано в Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 Декември 2008 г., която съгласно чл. 48, § 1 следва да бъде транспонирана от държавите-членки най-късно до 01.01.2010 г., с действие от 01.04 2010 г., както и в Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21.06.2011 г. относно структурата и ставките на акциза за обработен тютюн, която кодифицира Директива 92/79/Е на Съвета от 19 Октомври 1992 г., Директива 95/59/ЕО на Съвета от 27 Ноември 1995 г. и Директива 92/80/Е на Съвета от 19 Октомври 1992 г. Видно от мотивите в т. 9 на Директива 2008/118/ЕО, акцизът е данък върху потреблението, поради което не може да се събира акциз за акцизни стоки, които при определени обстоятелства са били унищожени или безвъзвратно унищожени. Така изложеното съображение в цитираните мотиви е ясно, конкретно и има императивен характер.

Съгласно § 79 от ЗИД на ЗАДС (ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.), този закон въвежда разпоредбите на Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 Декември 2008 г. Следователно, законодателно е декларирано въвеждането на нормите от

Директива 2008/118/ЕО, като тази воля е пряко изразена за това с § 79 от ЗИД на ЗАДС, като там не са посочени изключения.

Само и единствено разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗАДС е единствената, предвиждаща освобождаване от заплащане на акциз за акцизни стоки. В тази връзка са и съображенията на Съвета, изразени в т. 9 от мотивите на Директива 2008/118/ЕО, в която не е предвидено разграничение между освободени и неосвободени за потребление стоки. С оглед характера на акциза като данък върху потреблението в т. 9 е регламентирано, че не може да се събира акциз за акцизни стоки, които при определени обстоятелства са били унищожени или безвъзвратно загубени.

В тази връзка, настоящият съдебен състав намира, че така зададен вторият въпрос също не обосновава отправяне за преюдициално запитване до Съда на европейската общност.

Относно третият въпрос, както се посочи по горе, същият е обсъден в решение на СЕС от 18 май 2017 г. по дело С-154/16, т. 69. Съгласно цитираното и прието от СЕС. по естеството си ДДС е данък върху потреблението, с него се облагат стоките и потребление. Съгласно т. 70 от цитираното решение, излизането на стока от режима на външен общностен транзит, водещо до възникването на данъчно събитие и до изискуемостта на ДДС, трябва да се схваща като посочващо попадането на стоката в икономическия оборот на Съюза, което е изключено при несъществуваща или неизползваема, от когото и да е било стока. А, съгласно т. 72 от посоченото решение чл. 2, § г и 70 и 71 от Директивата за ДДС трябва да се тълкуват в смисъл, че ДДС не се дължи за напълно унищожена или безвъзвратно загубена част от стока.

С оглед на гореизложеното, искането за преюдициално запитване следва да бъде оставено без уважение като неоснователно

Ето защо,

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Ес Д. Ес Р. ЕС.ЕЙ“ /S. R. S.A./ за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по административно дело № 9728/2020 г. по описа на Административен съд София- град.

Определението не подлежи на обжалване на основание чл. 629, ал. 2 от ГПК вр чл. 144 от АПК.

СЪДЪТ намира доказателствените искания на жалбоподателя Ес Д. Ес Р. Ес. Ей., обективирани в молбата му на л. 201, т. 1 от делото, както и доказателствените искания на жалбоподателя М. N. S. VE T. L. S., направени в молбата от 13.05.2021 г. /л. 230 от делото/ за допустими и относими към предмета на спора и следва да бъдат уважени.

Ето защо,

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗИСКА от ТД Ю. морска, Отдел „Митническо разузнаване и разследване“ да представи по делото до датата на следващото съдебно заседание Протокол за приемане на сигнал, регистриран под № 25/08.12.2019 г., постъпил в 17.25 часа на 08.12.2019 г. от гл. инспектор при РПУ – Велики П. до Отдел „Митническо

разузнаване и разследване“ при ТД Ю. морска.

ЗАДЪЛЖАВА ответника в следващото съдебно заседание да представи удостоверение, от което да е видно постъпило ли е плащане на спорното задължение от дружество M. N. S. VE T. L. S. – Турция.

НАЗНАЧАВА съдебно автотехническа експертиза, с вещо лице С. Д. С., тел. [ЕГН], което след като се запознае с материалите по делото и извърши проверка, където е необходимо, да даде отговор на задачите, формулирани в молбата на жалбоподателя M. N. S. VE T. L. S., на л. 230 от делото

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер на 800 /осемстотин/ лева, платими от жалбоподателя M. N. S. VE T. L. S., в 7-дневен срок от днес.

ДОПУСКА на жалбоподателя M. N. S. VE T. L. S. един свидетел, при режим на довеждане за обстоятелства относно повредата на цистерната и изтичането на етиловия алкохол.

С оглед четеното по-горе определение СЪДЪТ намира, че делото не е изяснено
Ето защо,

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ОТЛАГА И НАСРОЧА ДЕЛОТО за 06.10.2021 г. от 15:15 часа, за която дата страните редовно уведомени от днес.

Да се призове вещото лице след внасяне на депозит

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:23 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: